

Майския месечко гред <sup>изгрява</sup> ~~менъ~~ <sup>през нощта</sup> менъ.  
 Мярка се моята сянка предъ менъ —  
 кърши се, сниша, <sup>изгрява</sup> ~~протига~~, извива,  
 съ другите сенки крайпътни се слива,  
 тамо де стръмния път криволи,  
 покрай горица отъ тъмни ели.  
 Сирѣх ли се — мигомъ и тя се запира,  
 свърна ли — ето и тя ме сподиря,  
 гнявно съ бастона замахна ли азъ —  
 ето и тя че замахва завчасъ.....  
 А отъ небото съ звездици обсяно  
 майския месечко гледа засмяно,  
 какъ се боричкатъ две сенки въ нощта +  
 въ ~~стена на миналото~~ ~~тоя нощ~~ света.

Сякаш изгрява в нощта менъ

В нощта е изгрява сат нощта

Сякаш в нощта <sup>изгрява</sup> ~~изгрява~~ нощта